Staromódní blues - Pacifik

```
A                  D
Jak divné přízraky k nebi se tyčí
A                   A7
konstrukce jeřábů a řeka mlčí,
D                   E7               A    D    A    E7
snad že jí spoutává kamenná přístavní hráz.

A                   D
Jeden šíf odplouvá, druhý se blíží,
A                   A7
k ránu se lucernám oči už klíží,
D                E7              A    D    A    E7
jen racek odhání mlhu a přízemní mráz.

   D
R: Za chvíli slunce vstoupí na nebeskou báň,
   c#mi
   snad se mé chladné ruce zahřejí.
   H7
   Naději stále hledá, kdo je v noci sám,
   E7
   když vidí, jak se lodi vracejí.
   A                D
   Myšlenky podivné v hlavě mi klíčí,
   A                A7
   pro koho sobecké ženy se líčí?
   D                E7              A     D      A      E7
   Mě cestou provází jen staromódní blues.

V hospodě za řekou ospalý čišník
hosty už nevítá, neslyší výkřik.
To láska umírá, zařiďte pohřební vůz!

Ráno mne zamrazí nad horkou kávou.
Vystrojte poslední loď vlajkoslávou
a dejte všem znovu hrát jen staromódní blues!

R: Za chvíli slunce vstoupí na nebeskou báň,
   Jiní si štěstím ruce splétají.
   Kam zmizel najednou ten říční kapitán,
   když jeho polibky mne scházejí.

Někdy se nevrátí, co člověk čeká.
Srdce je na zámek, samota leká
a proto dejte hrát mý staromódní blues.
```